

Synoda o synodalitě – plzeňská diecéze – reflexe hlasů z „okraje“ farnosti

Skupina: Farní tým Řk farnosti Cheb, fara Cheb, pondělí 28. 3. 2022

Moderátor: Petr Hruška; **Zapisovatel:** Petr Hruška; **Kontakt:** farar@farnostcheb.cz

Název oblasti: 1. Společníci cesty (úhel pohledu: inspirace od lidí žijících „na okraji“ naší farnosti či za ním)

Průběh setkání: Na setkání jsme společně reflektovali soubor písemných odpovědí, které na základě uspořádaného dotazování zaslali (sami či zprostředkovaně) lidé, kteří nejsou součástí naší farnosti.

Účastníci: Petr Hruška (farář), Eva Kolařová (pastorační asistentka), Zdeňka Hulínská (asistentka pro správu majetku), Jaroslav Šašek (výpomocný duchovní), Zdeňka Skubeničová (vikariátní účetní) a Jana Karasová (dlouhodobá dobrovolnice v péči o nemocné a dalších službách)

Co nás oslovilo z celkem 23 odpovědí přinášejících 33 hlasů různých typů lidí z „okraje“ naší farnosti

- **Pohledy zblízka (6 hlasů):** Z lidí, kteří byli původně součástí naší farnosti, ale pak se z nějakých důvodů vzdálili, se nám podařilo oslovit velmi málo. Dva z těchto lidí, kteří se nám ozvali, odůvodňovali svůj současný odstup od farnosti tím, že přestali souznít s celkovým „ideovým směřováním“ farnosti (v jednom případě příliš „liberální“, ve druhém případě příliš naopak příliš „totalitní“ přístup ke kázání a řádu). Ptali jsme se, zda či jak je možné uvnitř jednoho farního společenství poskytnout „domov“ i těm, kteří nějakým zásadním způsobem nesouzní s jeho základním směřováním v konkrétních bodech (např. v respektu k rozmanitosti, či v ochraně života či sociální spravedlnosti). Odpověď jsme zatím našli jen na rovině osobních vztahů – které odhlížejí od ideologie a hledají souznění v hloubce. Na druhou stranu se lidé mohou také cítit být „vyloučení“ z důvodů, které nejsou součástí sdílených důrazů a postojů farnosti, ale spíše postojů jednotlivých farníků či farářů (nepřijetí rozvedených, nedorozumění s farářem, mezilidské vztahy...). Zde je třeba pokračovat v evangelijní formaci.
- **Pohledy z vnějšku (17 hlasů):** Z odpovědí ateistů, nevěřících, hledajících či necírkově věřících vyplynulo, že si na naší farnosti velice **cení** vstřícného, inspirujícího a prakticky pomáhajícího postoje farnosti jak při otevřených akcích pro veřejnost (Noc kostelů, Poutní maraton, Půlnoční, Tříkrálová sbírka, Dobřej den, Dovádění, Farní dovolená...) nebo diakonických projektech (Hospic, Charita, společenská diakonie, spolupráce s neziskovkami...), tak ve farnosti obecně (radost ze spolupráce s farností, empatie, vstřícnost, připravenost pomoci...) či na internetu (web, facebook, online kázání...). Někteří oceňují službu faráře (kázání na internetu, slovo při půlnoční, osobní setkání...). Obecně pak lidem pomáhají osobní setkání (v nemoci, doprovázení při umírání, inspirující výměna myšlenek...). Někteří velmi oceňují možnost návštěvy kostela a věže (ztišení, inspirace, výchova dětí...), jiným pomohlo studium (teologie, Laudato sí'...). Naopak jim **vadí** či v další cestě je blokuje, když slyší některá veřejná prohlášení představitelů katolické církve (odporující současnému poznání, podlézající politikům či mocným...), jsou-li křesťané neautentičtí (či „divní“), netolerantní („lanaření“, „vnucování“), manipulativní, nepřizpůsobiví a uzavření do své „bubliny“ či zaměřující se především na svůj majetek („hamižní“).
- **Pohledy odjinud (10 hlasů):** O podobných **pozitivních** zkušenostech s naší farností, ale zde pak i s jinými farnostmi či společenstvími, svědčili křesťané katolíci, kteří jsou sympatizanty naší farnosti a bydlí jinde. K dobrým zkušenostem se společenstvím církve, osobními setkáními a tolerancí přibyla ještě setkání s vlivnými katolickými osobnostmi a větší důležitost zde také hrálo internetové propojení (web, online kázání). Mezi **negativními** zkušenostmi pak v této skupině oproti nevěřícím mnohem více dominovaly zkušenosti s netolerancí uvnitř některých církevních společenství či farnosti (odsuzování, vylučování, nadřazenost, uzavřenost...), neautentičností (výzvy k otevřenosti, ale tvrdé postihy, pošlapání plenárního sněmu a výzvy k synodalitě, pokrytectví jednotlivých křesťanů...) či nepřizpůsobivostí („církevní autismus“, defenzivní postoje). Podobně jako nevěřícím, i této skupině vadí také manipulativnost, zacházení s majetkem či veřejná vyjádření některých představitelů církve propojující církev s mocnými, zaměřující se na nepodstatné věci či uzavírající církev do ghetta.

Doporučení pro další cestu (inspirovaná zaslánými doporučeními, ale vztahená také na naší konkrétní situaci):

1. Zaměřit se na oslovení lidí, kteří byli součástí farnosti a vzdálili se (navázat kontakt, zeptat se na důvody...).
2. U lidí „ideově“ nějak zásadně odlišných hledat styčné body na základě osobních vztahů a kontaktů.
3. Učit se ještě více mluvit jazykem (či spíše různými jazyky) dnešních lidí a vést s nimi partnerský dialog.
4. Vycházet více z kostela a z fary mezi lidi a mluvit s nimi tam, kde žijí (nečekat, až přijdou).
5. Vytrvale pokračovat v otevřených akcích, diakonické službě a společenské diakonii farnosti.
6. Pokračovat v evangelijní formaci farního společenství k autentickému respektu vůči odlišnostem.
7. Pokračovat ve spolupráci na všech rovinách (neziskovky, obce, církve, kulturní instituce, kluby...).
8. Pokračovat v rozvoji projektu „Prostor pro přiblížení“ u sv. Mikuláše, zvážit rozšíření na kostel sv. Václava.
9. Začít nabízet přednášky s diskuzí na různá inspirativní témata a setkávání lidí s „otevřenou“ hlavou.
10. Pokračovat v procesu proměny stylu vedení církve směrem k větší participativnosti a inkluzivitě.
11. Hledat cesty k integraci evangelia a služby evangeliu do běžného všedního života všech.
12. Zhluboka dýchat, spíše brzdit než tlačit na pilu, laskavost a humor je klíčem k srdci mnoha lidí.

Příloha: Synoda na okraji farnosti a za ním (7 stran)

Za účelem naslouchat hlasům „na okraji církve a za ním“ jsme z farnosti v lednu 2022 rozeslali ve třech okruzích z naší farní kartotéky (kde máme 110 mailových farníků, 30 mailových návštěvníků a 110 mailových sympatizantů, celkem tedy 250 obeslaných mailových adres) vždy tomu kterému okruhu přizpůsobenou prosbu o šíření „taháku“ s otázkami pro rozhovory s lidmi „na okraji“, či přímo o reakci na v něm obsažené tři otázky (1. Jaké máte pozitivní zkušenosti s naší farností / katolickou církví? 2. Jaké máte negativní zkušenosti s naší farností / katolickou církví? 3. Co byste naší farnosti / katolické církvi doporučili pro nejbližší dobu?). Navíc jsme tyto „taháky“ distribuovali i přímo ve farnosti (kostel, fara), se stejnou prosbou – vzít si je jako pomůcku pro vlastní rozhovory s lidmi „na okraji“ (hledajícími, nevěřícími, nechodícími do kostela, či s těmi, kteří se naší farnosti vzdálili). Koncem března se sešlo 23 odpovědí zprostředkujících 33 vyjádření.

Výsledek této „ankety“ je zachycen níže, přičemž odpovědi či hlasy jsou rozděleny do tří kategorií:

- I. Lidé na okraji chebské farnosti (6 hlasů ve 3 odpovědích)*
- II. Ateisté, nevěřící, necírkevně věřící, hledající (17 hlasů v 10 odpovědích)*
- III. Mimochebscí katoličtí křesťané – sympatizanti farnosti (10 odpovědí)*

Tyto odpovědi pak byly reflektovány při synodním setkání farního týmu (28. 3. 2022) – viz zápis výše.

I. Na okraji chebské farnosti

Z lidí, kteří se považují za katolické křesťany a kteří měli někdy něco společného s chebskou farností, ale v současné době jsou od farnosti z nejrůznějších důvodů distancováni, se na mailové oslovení ozvali jen dva. Osobně se pak nikdo z farníků nikoho z těchto lidí oslovit neodvážil. Jen v Dolním Žandově o těchto lidech uvažovali v rámci skupinky. To lze považovat z jeden z důležitých úkolů pro nejbližší dobu.

1. Dobré osobní zkušenosti

- Jedna bývalá registrovaná farnice je vděčná za dobrou výchovu v katolické rodině a vedení k opravdovým hodnotám. V chebské farnosti pak za časté inspirace pro osobní situace z kázání P. Hrušky. Měla vždy dobrý pocit z církve, která jí vedla životem a měla v ní důvěru k lidem.

2. Špatné osobní zkušenosti

- Tatáž registrovaná farnice však v současné době prý už vospěla, přenastavila si pohled na svět i církev, zbavila se naivity a naučila se spoléhat sama na sebe. Církev je podle ní pořád stejná, jako ze středověku – příkazy shora, žádná rovnost, ztratil se rozum, na neposlušné se ukazuje a když nejsou po vůli, jsou nepřijati. S církví ani s farností už nechce mít nic společného, odhlásila zasílání mailů, brání svoji rodinu, radit se hodlá jen s Bohem, žije si svůj vlastní život, žádné příkazy nehodlá respektovat.
- Podle jiného bývalého registrovaného farníka faráře opustil úplně rozum, protože se k adresátům svých mailů ohledně synody chová jako ke svým žákům, místo jako k Božím dětem (myslí si, že rozdává letáčky či rozešle 250 mailů, že její lidé Tě poslechnou, a když neposlechnou, manipuluje je tím, že „farnost je zahleděná do sebe“). Chebský farář je pro něj profesor na škole, a ne farář církve.
- V žandovské skupince bylo zmíněno, že někteří věřící se stali členy „Na okraji cesty“, a to buď z důvodu rozvodu (zákaz svátostí, vnímání nepřijetí od společenství, pohrdání, odsuzování...), kvůli nedorozumění s farářem (neschopnost mu odporovat, vyjadřovat vlastní názor, který stejně nebude vyslyšen, skandály kolem zneužívání kněžimi, nedůvěra ke knězi), či v důsledku špatných mezilidských vztahů ve farnosti a obci.

3. Doporučení

- Aby církev přestala vidět tunelovitě a otevřela oči!
- Doporučení pro faráře: „Já Ti říkám, minul ses povolání, jdi dělat to, co Bůh pro Tebe určil, dokud ještě není pozdě. Vím, že jako vždy tato má slova nepadnou na úrodnou půdu, viz bratr XY a jiné, ale přijde čas, kdy se k nim chtě nechtě budeš muset vrátit. A příjemné to rozhodně nebude.“

II. Hledající, nevěřící či ateisté z Chebu a okolí

Čtyři odpovědi z této kategorie přišly korespondenčně, ostatní hlasy pak byly získány od šesti farníků z rozhovorů.

1. Dobré osobní zkušenosti

Otevřené akce

- radost rozdáváná požehnáním při tříkrálové sbírce, když přijdete v tu pravou chvíli, když to dotyčný potřebuje; když koledníci jsou láskyplně přijímáni na faře a těší se na koledu
- uskutečňování různých akcí (Noci kostelů a Půlnoční)
- akce, které organizují místní katolíci, jsou často nezapomenutelné (Poutní maraton, setkávání dětí v rámci různých nocovek a pobytů, zpřístupnění věží kostela apod.)
- pořádání Tříkrálové sbírky
- setkání s dobrými lidmi během tříkrálových sbírek, na Dobrém dni, na křesťanském letním táboře pro děti

Společenství církve

- radost být součástí komunity kolem chebské farnosti
- přijetí neslyšícího bratra do skupiny neslyšících, kde je „mezi svými“ a má tam inspiraci
- empatie a soucit některých věřících či společenství církve
- chebská farnost jako společenství lidí, kteří si pomáhají, ale i lidem kolem sebe, stejný cíl
- ocenění otevřenosti chebské farnosti

Osobní a společenská diakonie

- provozování Hospice, dobročinné akce pro nemocné, staré nebo postižené spoluobčany
- setkání s mnohými dobrými lidmi v chebské farnosti, kteří neodmítnou žádnou pomoc
- na katolické církvi si vážím toho, že se snažila a snaží lidem konkrétně pomáhat; třeba chebská farnost dělá hodně pro bezdomovce, matky samoživitelky i nemocné lidi
- služby Hospice Sv. Jiří
- ocenění reakcí farnosti na společenské problémy, snaží se je reflektovat, řešit a pomáhat

Chebský farář

- slova faráře (posílí srdce a děti pak mohou předávat radost lidem, které při sbírce navštíví)
- kázání a uskutečňování různých akcí otcem Hruškou (vánoční kázání)
- oslovující chebská kázání, pokrokový farář
- srozumitelné vysvětlování páterem Hruškou, když jsem měla být pokřtěná
- osobní setkání s páterem Hruškou

Osobní setkání

- církve nabízí lidem, kteří jsou v nějakých životních problémech, zažívají bolest nebo jsou těžce nemocní, útěchu v podobě nějaké nadpřirozené moci, která je těžkostí zbaví, buď teď nebo, což je častější, po smrti
- po ateistickém období plném předsudků klíčové setkání se službou farnosti a farní charity, kde chtěla dobrovolničit, při doprovázení v době umírání maminky (pomůcky, psychická a praktická podpora, nová přátelství, milí a empatictí lidé)
- výměna bohatství myšlenek a nových pohledů v osobních rozhovorech s katolíky
- znalost mnoha katolíků, kteří jsou slušní a pokorní lidé

Návštěva kostela

- kostel jako viditelná duchovní orientace a připomínka bohatství katolických dějin
- krásný kostel sv. Mikuláše a vyhlídka z věže (důležité pro děti – tvoří si tak vztah k městu)
- příjemný kostel, kde nachází útěchu po úmrtí v rodině
- nevěřím, ale ta atmosféra v kostele mne nějak zklidňuje, povznáší

Hlubší vzdělávání

- díky studiu teologie poznání dalších skvělých křesťanů, i z jiných církví, křesťanky praktikující kamarádky, ujasnění souvislostí; nakonec osvícení Duchem, osobní vztah s Bohem (neoficiální, neposvěcený církví), snaha žít po vzoru Krista, občas do kostela
- oslovující a inspirující četba *Laudato si*

Web, síť, informovanost

- informovanost přes webové stránky farnosti
- online kázání

Tolerance

- cením si, že se nikoho z farnosti nesnaží „lanařit“ nebo přesvědčovat – prostě žijí podle své víry, kterou ale nijak nevnučují jiným
- jeden učitel je křesťan a je v pohodě, nikomu to necpe

2. Špatné osobní zkušenosti

Veřejná vyjádření

- prohlášení představitelů katolické církve, které neodpovídají současnému poznání
- zavazování se katolíkům vůči mocným tohoto státu a vstupování do politiky
- mnohdy nepochopitelné postoje kardinála Dominika Duky
- tahanice o Chebskou monstranci

Neautentičnost

- někteří z řad katolíků ničí pověst společenství
- „Křesťani jsou divní. Hlavně kněží.“

Historická selhání

- dějiny protkané katolickými omyly
- špatné věci, které církev udělala v historii

Dnešní skandály

- skandály např. v Polsku
- skandály v Polsku

Netolerance

- pro několik dotazovaných mladých je církev a víra něco omezujícího – nepokradeš, nesesmílníš, nepožádáš... samý zákaz, příkaz...
- vnucování víry

Manipulativnost

- nějaká přednáška o tom, že Země je placatá... riziko manipulace... zvlášť u neslyšících
- a zastrašování zavržením na internetu

Nepřizpůsobivost

- hrozná zkostnatělost
- velice zvláštní pocit na „půlnoční“ – kněz tam hodinu předčítal z knihy a bylo tam spousta „hardcore věřících“, kteří vybrané texty nahlas recitovali s knězem... (vše jen pro insidery)

Zacházení s majetkem

- hamižnost; Ježíš byl chudý a někteří představitelé církve se topí v přepychu (i když nikoho takového osobně neznám, ale vím, že to tak je)

3. Doporučení

Komunikace

- Učit se civilnějšímu přístupu, to mi v katolické církvi trochu chybí (i přes snahu současného papeže a chebského faráře) – je to nutnost, aby katolická církev neztratila kontakt se současnou společností.
- Možná by stálo za úvahu, kdybyste vyšli z kostela mezi nás, „obyčejné smrtelníky“ a mohli jsme společně o těchto tématech vést hovory a snažit víc komunikovat s lidmi mimo církev.
- Zlepší komunikaci s veřejností a prezentaci obyčejným lidem – vysvětlení lidem, co je to náboženství, co člověku přináší, proč existuje, zda je náboženství něco extra nebo zda může být součástí běžných životů...
- Zlepšit mediální obraz církve. A že pozdravuju papeže. 😊
- Aby byla komunita v pozitivním smyslu vidět.
- Kázat přirozeně, fráze odpuzují.

Tolerance

- Aby měla církev respekt k jiným náboženstvím a k nevěřícím a aby změnila postoj k LGBT komunitě.
- Respekt vůči ostatním, vůči homosexuálům.
- Být otevřenější.

Kultura

- Zpřístupnění jiných částí kostela kromě věží.
- Rozvíjet tradice, ty jsou velmi důležité. Tradice, které mají hloubku a ducha.
- Aby se podílela na opravě drobných církevních památek a aby vytvářela nové.

Diakonie

- Všem katolíkům přeji, aby si udrželi svou víru a standart v nelehkých dobách (např. pomoc při zařazování do naší společnosti uprchlíků).
- Jinak byste měli jako farnost určitě pokračovat v tom dobrém, co děláte pro potřebné lidi, a dávat těm, kdo to potřebují, i tu útěchu.

Vzdělávání

- Pořádání přednášek pro širokou veřejnost na aktuální téma s náboženským přesahem, ale i obecně lidská témata (např. téma bezpečnosti seniorů, tzv. šmejdu apod.).

Síťování

- Setkávání lidí věřících a lidí s „hlavou otevřenou“ (vždy najít styčné body různých skupin, na jejichž základě se dá pak spolupracovat).

Analýza

- Zapřemýšlet nad tím, proč zrovna ČR patří mezi nejateističtější země na světě – proč se náboženské tradice nepřenesly i na další generace...

Jiné

- „Chtěl bych mít církev takovou, jako je ta chebská.“ 😊

III. Mimochebští katolíci

Z mailem oslovených mimochebských sympatizantů farnosti jich odpovědělo deset.

1. Dobrá osobní zkušenost

Společenství církve

- Poutě a setkání s katolickou farností v Mladé Vožici.

- Aspoň na dálku kontakt s chebskou farností.
- Naše farnost funguje, máme dokonce i jednoho bohoslovce.
- Pobyty u sester trapistek a bratrů kapucínů v Sušici, pobyty v kolínském klášteře, návštěvy různých farností při putování českou krajinou.
- Díky Bohu mám velkou radost a cítím vděčnost za naše farní společenství, které je pro mě hodně důležité, mám ve společenství kamarádky, s kterými máme společné zájmy, procházky v přírodě, pěší pout' na Chlum Sv. Máří, společný úklid kostela a fary, jezdíme s partou kamarádu na dovolenou, všichni jsme z jedné farnosti, a je nám spolu moc dobře. Díky Pánu Bohu za to naše společné putování.
- Synody se účastním v naší kladenské farnosti a jsem vděčná za tuto příležitost spolupodílet se na směřování církve...
- Farnost na Jižním Městě s Michaelem Špilarem. Velmi nízkoprahové společenství. Michael se snaží budovat komunitu. Ale když tam člověk nechodí, Michael nekritizuje. Vždy mi podá ruku a přivítá mě. S ním mám pocit, že se nemusím cítit provinile. Vždy, když ho požádám o pomoc, pomůže... A já ráda pomáhám jemu. Fotím pro farnost, pomáháme s přípravou akcí, úklidem atd...
- Modlitební setkání matek na mateřské. Setkávali jsme se dopoledne i s dětmi. Bylo to podobné, jako když si povídáte s matkami na pískovišti. Ale neřešíte pleny a prdíky, ale mnohem důležitější věci. Duchovno. Kde brát sílu. Společné modlitby. Nikde jinde s nikým jiným jsem nesdílela tak niterné pocity, obavy, touhy, které mám.
- Chebská farnost je ideální kandidát pro takové složité synodní zadání. Je dobré, že máme chebskou farnost!
- Účast na chebské farní dovolené. Paráda! V mnohém oslovilo a dále oslovuje.
- Skvělé zkušenosti mám z akcí v Chebu. Líbí se mi, že se církev otevírá a zapojuje lidi z venku. Získává tím sympatizanty. Třeba mého muže.

Katolické osobnosti

- Mše svatě alespoň občas v Praze u Nejsvětější Trojice u Ladislava Heryána.
- Povzbuzují mě výroky např. biskupa Tomáše Holuba.
- Podnětné online promluvy z Chebu
- Jsem za chebský kontakt vděčná, jednak protože jsem se v krásném Chebu narodila a dále protože jste dobrý kněz, jak si Vás pamatuji již z doby, kdy jste do Chebu přišel.

Web, síť, informovanost

- Vítám snadno dostupné kázání profesora Halíka z webu Youtube. V poznávání Písma svatého mi nyní pomáhají pro mě dostupné a srozumitelné audiovýklady Petra Vaďury a jeho hostů – často evangelíků – Jana Hellera, Jiřího Beneše atd. Na nich se seznamuji s obsahem Bible a učím se ji aplikovat do svého života.
- Mám štěstí, že žiju v Praze. Že je velký výběr knih, videí i farářů...
- V covidových dobách jsme rádi sledovali nedělní mše online od vás z Chebu.
- Online bohoslužby z Chebu
- Díky za četné vstupy na FCB chebské farnosti či faráře, otevřené komentáře a zajímavé podněty. Vždy z toho dýchal život.

Osobní setkání

- Větší část lidí, kteří nás pozitivně inspirovali v průběhu našeho společného života byli křesťané a katolíci.
- V chvílích zmatků a pochyb je naší útěchou, že Boží přítomnost vnímáme především v lidech.
- Učitel němčiny nějaké církve, který učil němčinu zadarmo s podmínkou, že si tam občas přečteme bibli. Chtěla jsem němčinu zdarma, tak jsem tam chodila. Frank Plate. Byl skvělý. Nečetli jsme bibli. Bavili jsme se o důvěře. O svědomí. O nevěře. O lhaní. Bylo to hluboké. Žádné čtení pro mě nic neříkajících textů. Slovo Kristus tam nikdy nepadlo. Ale přesto tam s námi byl.

Tolerance, svoboda

- Stále hledající jsem poznala tehdy téměř devadesátiletého otce Jordána Vinklárka. Byl ochoten se se mnou bavit. Jen si se mnou povídal. Nic nenutil. A nic za to nechtěl. Byla jsem ohromená, že mě nesoudí. Nekritizuje. Že jen sdílí své zkušenosti s Bohem.
- Během této přípravy jsem otěhotněla. Čekala jsem, že to bude problém. Naopak. Měl radost, že vznikl nový život z lásky. Když jsem čekala své druhé dítě, tak mě tento dominikánský mnich pokřtil.

Kontemplace

- Praxe kontemplativní modlitby souhlasu ve farnosti u pražského sv. Salvátora.

2. Špatná osobní zkušenost

Netolerance

- Odsouzení, že nejsem pokřtěná (tehdy jsem ještě nebyla), dělení na my (ti lepší, tedy katolíci) a oni (ti ostatní).
- Nenašla jsem si vztah k farnosti v místě bydliště. Odrazují mne kázání, kde vnímám spíš strašení než podporu otevření se Božímu milosrdenství.
- Po odchodu z jógového společenství nenacházím způsob, jak fungovat v nějakém křesťanském společenství. Jsem ve vnitřním rozporu.
- S některými názory papeže Františka nesouhlasím. Mám rád lidi, ale nesnáším jakékoli násilí a lež pod různými rouškami. Což se bohužel na celém světě děje.
- Jako největší problém vnímám nadřazenost. My katolíci jsme něco víc. Křtem jsme se stali nějak lepšími. To velmi odrazuje.
- Když jsem potkala nějaké katolíky, chovali se povýšeně. Přezíravě. Jako kdyby byli elitní klub. Při mých dotazech mne vždy odkázali na Bibli. S tím, že mám víc číst. Mám ji přečtenou celou, ale je to k ničemu, když nevíte, co ty věci znamenají.
- Celý život se v kostele cítím provinile. Protože jsem k víře přišla až jako dospělá. Protože nechodím pravidelně do kostela. Protože nevím, co se kdy dělá... Nevím, co ten pocit provinilosti přesně způsobuje. Prostě mám pocit, že je církev klub pro vyvolené. Že je uzavřená.

Neautentičnost

- Osobně mi trochu neladí výzvy k otevřenosti (např. ohledně synody) s tím, jak kráčí synodální cestou hierarchie. Třeba tvrdý postih tradičně slavících katolíků nebo nekonečná a tajemná jednání o nových biskupech.
- Naši biskupové ztratili mou důvěru po zhotovení výstupu Plenárního sněmu. A protože polovina biskupů stále sedí na svých místech a výstupy synodality jdou opět přes ně, synody se neúčastním.
- Rezignace na obyčejnost a humor všedního dne.
- Chození do kostela bylo pro mne plné pokrytectví – hlavně se dobře obléct a dělat vše, co dělají ostatní. Aby nás nepomluvili. Bez pochopení, proč se to dělá.

Nepřizpůsobivost

- Poslední roky přinesly velká zklamání. Církevní autismus, zapouzdřenost, defenzivní postoje, strach ze všeho sekulárního, liberálního a ne-křesťanského.
- Při komunikaci s nevěřícími si uvědomuji slovní bariéru – jednak užíváme řadu specifických pojmenování, jejichž užití je omezeno pouze na církevní prostředí (modlitba, spasení, požehnání atd.), slova i předměty, které označují, jsou pro nás náročné k vysvětlení pro druhé. Co nemáme sami zformulováno pro sebe, pak obtížně předáváme dále.
- Uvědomuji si dále přežívání řady středověkých představ (o pekle, ráji, podoba boží Trojice, andělech atd.).
- Od dětství mě zajímalo, co bude po smrti, co je smyslem života. Nicméně tehdejší katolíci kolem mne (tedy má babička a její farář v kostele) mi to vysvětlit nedovedli.

Manipulativnost

- Manipulativní, byť dobře míněné taktiky v charismatické obnově.
- Vyhocené a někdy zavádějící či příliš manipulativně zjednodušující diskuze kolem tématu Covid-19 na sociálních sítích (jednou i na FCB chebského faráře – diskuze mezi MUDr. Kubkem a prof. Beranem).

Individualismus

- V některých místech chybí společné fungování mimo setkání na mši. Skončí mše a lidé se rozprchnou, nevědí o sobě, nepodporují se.

Zacházení s majetkem

- Co mě odrazuje (diecéze ČB), že se vše měří penězi, absolutně neprůhledný systém, do kterého nelze nijak vstoupit a naprosto chybějící koncepce (nebo možná tajná?).

Veřejná vyjádření

- Bolest mi způsobují některé výroky arcibiskupa a dalších představitelů církve.

3. Doporučení

Autentičnost

- Zhluboka dýchat, spíše brzdit než tlačit na pilu, laskavost je klíčem k srdcím mnohých.
- Humor, který neponižuje druhé.
- Být pravdiví, každý ať jsme sami sebou a nebát se toho.
- Myslím, že je potřeba ukazovat, že spolu umíme také žít a hospodařit, nejen se společně modlit. Že duchovní rozměr prostupuje celý náš život, nejen čas v kostele.

Spolupráce

- Všimla jsem si, že tam, kde dobře funguje spolupráce mezi městem/obcí (starosta, škola, hasiči...) a farností, tak společenství vzkvétá a lidem je spolu líp. Lidé se pak více otevírají Bohu, i když třeba ne hned cestou náboženství.
- Tvořivost navzdory rigidním zvyklostem.
- Akce, které děláte v Chebu jsou výborné. Akce, které jsou v naší farnosti rovněž. Takže doporučuji pokračovat v tomto duchu.
- Kdyby byla „Noc kostelů“ ve více dnech v běhu roku, abychom mohli pohodlně shlédnout programy ostatních – skupina ekumenická by se pak posouvala od jednoho kostela do druhého.

Komunikace

- Podle mne má smysl dělat akce pro mladé. Kurzy Alfa. Povídat si. Ale nezačínat slovy: „Znáte Ježíše? Znáte Bibli?“ Protože to přijde samo. Nejdřív bych se bavila o hodnotách. Důvěře. Smyslu. Pomoci. Přijde mi, že stavět dnešní víru na bibli je archaické. Netáhne to. Vlastně to odrazuje.
- Osobní setkání s chebským farářem, který mi k tomu má hodně co říct, i kdybychom se v něčem neshodli.

Vedení

- Široký rozhled těch, kdo jsou ve vedení farností a církve po vzoru výchovy Felixe Maria Davidka.
- Ženy ve všech funkcích, ve kterých jsou nyní jen muži přinesou nový rozměr a změnu mnohé, co se stalo pouze břemenem.

Diakonie

- Mně se líbí konkrétní současné dobré skutky, které církev dělá. A ty mě přesvědčují, že chci být součástí. Líbí se mi, co dělá naše farní charita. Naši skauti. Šla bych tedy touto cestou. Bibli bych vytáhla až pak.